

L'etapa de la Transició política (1975 – 1982)

L'etapa de Calvo Sotelo, el triomf del PSOE i la política del canvi (1981 – 1986)

L'etapa de govern de *Leopoldo Calvo Sotelo* (febrer de 1981 – desembre de 1982)

Leopoldo Calvo Sotelo fou investit com a President del Govern d'Espanya el 25 de febrer de 1981, després de l'intent fallit de cop d'Estat de *Tejero* i *Milans*.

La política del govern de Calvo Sotelo fou **continuista** de l'etapa anterior, i tampoc va aportar solucions als problemes del país: l'atur, la crisi econòmica i el terrorisme.

La **UCD** va accentuar el seu procés de desintegració i de manca de lideratge i va iniciar una **profunda crisi interna**.

El propi **Adolfo Suárez** va abandonar el partit el mes de juliol de 1982, i en va crear un de nou: el **Centro Democrático y Social** (CDS).

ELS EIXOS DE LA POLÍTICA DE L'ETAPA DE CALVO SOTELO.

POLÍTICA AUTONÒMICA

El Govern de la UCD i el PSOE van pactar la **Ley Orgánica de Armonización del Proceso Autonómico** (LOAPA), que pretenia posar fre al traspàs de competències a les autonomies i equiparar-les en un sostre competencial similar (el "café para todos")

POLÍTICA EXTERIOR I DE DEFENSA

Espanya va sol·licitar oficialment l'**ingrés a l'Aliança Atlàntica** (OTAN) el mes de maig de 1982, amb l'oposició del PSOE i dels partits d'esquerra i nacionalistes. El PSOE va incorporar al seu programa electoral un referèndum sobre l'ingrés a l'OTAN.

POLÍTICA SOCIAL

abril de 1981 → **Llei del Divorci**.
1981 → **Escàndol de la síndrome tòxica** (enverinament massiu per consum d'oli de colza adulterat). Va comportar més de 1.000 morts i uns 60.000 intoxicats a tota Espanya.
També va continuar la negociació amb sindicats i patronal per a l'**estabilitat laboral** i contra l'atur.

Les eleccions d'octubre de 1982 i la victòria del PSOE: Felipe González i la "política del canvi".

El Govern havia dissolt el Parlament a finals del mes d'agost i havia convocat **eleccions legislatives** per al dia 28 d'octubre de 1982.

→ El **PSOE** va obtenir una àmplia victòria electoral, amb més del 48 % dels vots i la seva campanya "**Por el cambio**". Va obtenir 202 escons i per tant tenia majoria absoluta al Congrés dels Diputats.

→ La **UCD** pràcticament desapareixia del mapa polític, no arribava al 7% dels vots i obtenia només 11 diputats.

→ La segona posició la va obtenir **Coalición Democrática**, liderada per **Alianza Popular** de **Manuel Fraga Iribarne**, que obtingué més del 26% dels vots i 107 diputats. Així, **AP es configurava com el gran partit de la dreta espanyola i alternativa de govern**.

→ Altres grups amb representació parlamentària foren **CiU** (12 diputats), el **PNB** (8 diputats), el **PCE** (4 diputats), **CDS** d'Adolfo Suárez (2 diputats), **Herri Batasuna** (2 diputats), **ERC** (1 diputat) i **Euskadiko Ezkerra** (1 diputat). Es constata així la presència dels grups nacionalistes bascos i catalans al Congrés, així com la davallada dels comunistes i el fracàs del projecte de Suárez.

→ A **Catalunya**, la victòria fou també per al **PSC** (*Partit dels Socialistes de Catalunya – PSOE*), seguit de CiU. El PSUC i la UCD patiren un fort desgavell electoral.

el dia 1 de desembre de 1982 el secretari general del PSOE, **Felipe González Márquez**, era investit com **President del Govern** d'Espanya, amb un gabinet format sobretot per l'ala més moderada del partit. Va nomenar a **Alfonso Guerra** com a Vicepresident primer del Govern.

